

IN ANII TRECUTE: ESIA SUB TITLULU „UMORISTULU.”

FGU'a aceasta e opt'a di! Pretinlu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe 1/2 de anu Tote siodienele sibaniile de prenume-
— dar prenume se pti- 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri: pe anu ratiune sunt de a setranite la Redac-
mescuitele. 7 fl. 20 cr. pe 1/2 de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr. tiune: Strat'a morariloru Nr. 10.

ANTEONULU GUREI SATULUI.

Fruudia verdeelu,
Io-su Buh'a-a-si Tielu,
Catu-e lumea mbia,
Ca si mine n'.
Tare multe numone.
Dar cate sunt bune,
Ca-ci mam'a-afacutu,
Se fin natiunii.

Carier'a-mi o',
Puindu convinsu cuiu;
Socotindu preaptiesce,
Ca-acee'a me 'cesce,
Me grabii dar'a
Si venii cu bar
La Pesce la moptu,
Iaca 'n patruddptu.

Aisi-mi dadu d,
Vediendu, camtu unu tiapu.
Vediendu, ca ' drepte,
Sun' mazere pete;
Am grabitu inu era
In iubit'a nosta.
Mi-am propusuce candu:
Patri'a se i-o vendu!

Acu poporulu u,
Er' me primi 'seu sinu.
Nu-mi die nicuventu
Pentru ca elu landu.
Astfelu eu cu'ptiune,
Me-acatii de me,
Si in trei-spre ani
Fusei mare 'ntiani.

Buha Tielu.

Si ca se nu fia 'n lume
Omu, cu asia frumosu nume:
M am lingusitu la roman
Se me-alega din strabi
Era si crediendu mi me
Mersera la nperatia
Si staruira poganu
Se me faca capitanu.

Candu fui de catra padure,
Strigamu apriatu: Ungure!
Mie-mi pare reu de totu
Pentru patru dieci si optu;
Ca-ci m'ati insielati la Pesce,
Vrendu se me prindeti in ciesce.
Mai multu inse nu m'oiu duce
Din patri'a mea cea dulce.

Gur'a dice, gur'a minte.
Care-e omulu fara sminte?
Deci audindu de unu tergu mare
Unde o patria tare
Se pusese sub vendure:
Alergai in fug'a mare,
Se stricu tot ce am facutu
Se ieu pare la vendutu.

Am traescu fericitu
De grigi grele mantuitu.
Celu mai mare doru alu meu,
Crede-ti-mi pe Domnedieu:
E din'a lnei din urma,
Candu mergemu toti ca si-o turma,
Se capetamu paralutia
Se le punemu in pungutia!
GUR'A SATULUI.

Zamfir'a.

Cje a umblatu órecandva in orasiulu L— si a petrututu acolo numai cãtu decãtu, nu e cu potintia s' nu fi luatú notitia, séu baremi, sé nu fi auditu de irumós'a dîna a orasiului si intregului giuru, a'ceca de : Zamfir'a.

Pentru ca sê aiba si aceia, cari inca nu au fostu in orasiulu L— baremi ceva idea despre frum-séti'a Zamfírei, mi ieu indrezneala a descrie baremi o câteva linie mai petrundictórie ale acestei fiintie incantórie.

Zamfir'a e inalta ca trestí'a din balta, pèrulu i-negru, desu, lungu, undulosu ca alu Pepitei; ochii-i sunt mari, detto negri, ageri, infocati, de se topesce ghiati'a de privirea lorú, sprincenele ei ca 2 semilunisióre siuviscalite pe ceriulu seninu, guriti'a ei, ca unu degetariu de coralu unsu cu sirupu de malna. dintii ei aibi ca margaritarele, obrazutiulu ei, ca o rosa cadiua in zapada ferbinte, grumazulu ei, ca celu de lebeda, ameri plini si sinu umplutu (ah . . .) siele anguste cala o haletista, nesce petiorutie, cãtu le-ar invidiã ni imperatés'a chinesisloru. Mai trebe-ti inca ceva? si sunt tóte aceste? nu sunt altu ceva, decãtu ingredientie intregitórie a intruparei drep-tului de servitute alu unui tiranu de barbatu.

Candu iesiea Zamfir'a la preumblare, cavalerii nu mai aveau stare, unii o priveau din ferestú cu ochianuri, alii se imprascieau pe strade, ca pentru o salutare plina de cuviintia si mestecata cu felurite reserve. sê aiba parte de o dîmbire farmecatória a Zamfírei.

Nu potemu sci ce e caus'a de tóta cét'a haz-mandeiiloru, vru sê dicu a cavaleriloru, stã pe pe-toru de rebeltu pentru Zamfir'a, care dreptu e e multu frumosa, dara pe langa tóte cã-i maritata de unu 6—7 ani, si n'are prunci, pentru lumea acést'a nu s'ar fi auditu ceva slabitiune despre dens'a.

Cum e, ce póte fi, de cavaleri'a orasiului totusi nu inchie pace?

Multu mi-am sdrobitu mintea indesiertu, pana adata am intielesu cã — adeca cumca *barbatulu Zamfírei si teme muieru, o teme peste mesura pan' la ridicóssitate!* hãutu! éca talp'a iadului, numai ast'a póte fi caus'a care nutresce speranti'a curmacheriloru. Si potú dice cã nu fara temeiu, cã dieu! unu barbatu care-si teme muieru, singuru si-dã inaintea lumci atestatu de seracia, singuru arata lumci cã nu-i destulu de barbatu. Firesce cã prin acést'a cavalerii se si mai incuragiaza, ma de multe ori nu-su mai multu cuvintiosi, decãtu muscele si vespú din piatie.

Eu din parte-mi sum fôrte modestu in dorintiele mele, nu-mi intindu nasulu unde nu-mi fierbe ól'a, inse totu-si, s' totusi m'a sedusu demonulu curiositatei, incercarei, pentru ca eu ddieu scie ce si cum, ci numai pentru ca cã-i rendulu asiã, sê facu proba, ca óre totusi, da de óra s. c. l.

Mai antãiu priveam si eu óra orasiului numai d'in feréstã, mai tardiu am intimpinutu-o pe strade cu cele mai calduróse complimente, pe óra câte-va septemani m'am datu cu ea in vorbe, dupã ce m'am cunoscutu cu ea in atãta ca sê potú cutediã si nesce glume mai neensemnate, anim'a-mi suflã de atacu, si eu cu trem'a unui recruta in prim'a batalia, o rogãiu sê ne faca celu mai fericitu in lume, si sê-mi dee *unu picu de gura.*

Rogarea mea sunã, ni potea revocã, aseptam fericire séu oparirelu din urma am fostu gatã sê-mi cercu 'stemp valurle Temisiului, peste a carui podu tocéam.

Oh, ce fericire! Zamfir'a bajocoritu, nu s'a maniatu, ci ca tóta placerintrebatu cã *nu glumescu?*

— Nu, nu, si éra nu —sciu — tóta fericirea mea aterna de la impeestui doru alu mieu, pentru care lapedata de la mine tóta alta grige lumésca.

Bine, bine! dise Zamfir'a, numai acum in pripa nu-ti potú implini po

Bravo, victoria! si cãtatiuni de invingere resunau in anim'a metam mai potutu grai ceva pana candu am ajupórt'a locuintiei Zamfírei, unde apoi ne-am du, pana cam de o data, facundu-o atenta cã amana sê nu remana.

Abié am potutu aseptulu pana candu in alta dîua éra m'am intalniamfir'a, o intre-baiu cã acasa e barbatulu?

— Ba, díse ea, s'a dusulu vecinu.

— Chiaru bine — cu potú avé dara sperantia cã acum si vei implisiunea?

— Ce promisiune?

— Da dóra ai uitatucã ai promisú *unu picu de gura?*

— Asiã! ba n'am uitatubucurosú, placa sê mergemu a casa.

Petrecui pe Zamfir'a, intraramu pe pórtã, intraramu pe usia, eu tpecatosu cu cea mai dubiósã sfiéla, pana din Zamfir'a cu cea mai deschisa sinceritate a ino

Imi eugcãtãtã *meile, ce portare, ce masca rata, inca si acum candu e in batca!?*

Zamfir'a m'a primitu emai preventória afabilitate, m'a imbiétu sê si divanu, am siediutu, éra ea langa mine.

Dupa ce amu conversa'tempu — pentru mine in asemene impregiurte lungu si cam criticu — fara ca ea sê fi potceva despre dorulu mieu, am mai reschiratu interpelatiune, rogandu-o ca sê-mi dee *unu pgura.*

— Da dieu, dieu! asiã doru de ea?

— Mai totu me topescu-bintiél'a acestui doru nemarginitu!

Zamfir'a se sculã de pe u, si disparu in alta chiliz, eu me uitam in si 'n colo inru orientarea celoru acusi intemp.

Zamfir'a éra se ivi curuenendu unu papiru in mana, care apoi cu o ce atãtu placuta cãtu si cam — sê nu dîu bajoria, dar negre-situ destulu de ironica — mi-lu dîu cu cuvintele:

— Domnulu mieu sê nu â nu mi-am tie-nutu cuventulu, éta! ti-am dá'a, inca nu numai unu picu, ci destula ca sê ti saturó de ea!

Me óta la papiru, s' oh! rare, oh! ce pacalitura de la o angera te mim'a cinstitu cu *Gur'a Satului!* cu *Gur'a Saului!*

Noroculu pe mine, cã a bodita cas'a, cã altmintrelea me bagam a pu de rusine si necasu.

rutinezeru! cã uritu mali . . . isbanda!

isbanda! e da cum? că dora nu voiu spune-o barbatului?

Hah! bine-e, Zamfir'a n'are prunci, neci n'are avutu, credu că neci nu va avé, cuiu cu cuiu, si scoțiandu din budiunariu unu esemplariu din „Familia“ i-lu predadu dicandu: Placa Dómn'a mea, ca sè aibi si dta de ce te bucurá pana candu eu me voiu petrece cu „Gur'a Satului.“

M'am caratu apoi a casa, injurandu, nu pe Zamfir'a, ci pe barbatulu ei, că pentru ce-e asiá de prostu de si-teme muerea, facandu-se pe sine de bajour'a lunei, si pe atátia altii de nebuni.

Déca am sositu acasa, éra mai avui parte de o lovitura si mai bajocoritória, adeca si aflaiu pe usia scrisu urmatoriulu moralu:

Sè nu ispitesci fartate,
Muierea barbatului,
Care 'n continuitate
Pórta „Gur'a Satului.“

Coconulu Iorgu.

Intrebâri.

Catra Brasiovu.

Mai remas'au acolo fanarioti, ori bulgari?

Catra Sibiuu.

Din iubire, séu scapare de elu l'ai tramisu?

Catra Aradu.

Care inspectiune scolara e de tréba?

Catra Cernauti.

Aveti lipsa pentu ca sè vi-se aduca in rendu fundusiurile, instructusiurile?

Catra Lugosiu.

Ce dati pentru o autonomia basericésca?

Catra Verstetiu.

Cu câtu e santulu Nicolae?

Caransebesiu.

Femei'a cerbicósa.

Unu barbatu avea o muere atátu de sióda, câtu tóte cele le facea din contra si déca barbatulu voia sè céra ceva de la ea, trebué se céra negativu.

Cum sè o desvetie?

Ducandu-se odata la plugu, díse catra muere:

— Hei muere, sè nu mi-aduci de mancatu la amédi.

— Ba io ti-voiu duce-fu respunsulu. Barbatulu afara la campu, sapá o grópa si-o acoperi cu nesce paie. Muerea i-duse prandiulu. Barbatulu o agrai:

— Tu muere, sè nu siedi acolo pe paille acele, cá acolo-e grópa

— Ba io-oiu siedé — fu respunsulu si sè se aruncá pe paie, dar indata cadiu in grópa.

— No vedi muere buna, ce patísi — díse barbatulu — da bine-e asié?

— Ba nu-e bine dío barbate, acuma vedu si eu cá tu ai dreptu.

Demonstratiune religionaria.

A dóu'a dí de craciun se intemplá in baserec'a gr. or. din Temisiór'a, cá románii cu serbii, urmárindu invetiatur'a lui Cristosu, se sarutara cu atát'a focu si iubire, incátu toti ste redíra — cu budiele si cu nasurile umflata si cu capetele sparte si cu manele rupte. . . Cumplite sarutári au trebuitu sè fia acele

TANDA si MANDA.

T. Audítu-ai audítu, lucru ne mai pomenitu?!

M. Ce?

T. Escelenti'a sa Ladislau Vasiliu Pop si-a schimbatu numele in Papp László.

M. Candu?

T. In prim'a januaru.

M. Aha, atunce candu a vorbitu cu atát'a focu pentru uniunea Ardealului cu Ungari'a.

La anulu nou.

Gratulediu, Gratulediu!

Omenii de omenia,

Si 'n acest'a anu sè fia,

Totu ómeni de omenia.

Omenii cei prepaditi

Fia urgisiti. . .

Ér cei diece caputati

Fia blastemati. . .

Gratulediu.

Fetele cele urite

Estempu tóte sè marite,

Si neci o féta bebrana

Fara conciu sè nu remana.

Trasi-impinsii toti sè via

In dregatoria,

Cei nebuni de-acum nainte

Sè capete minte.

Gratulediu.

Seraci'a sè sterpésca

Din pung'a cea romanésca,

Si pentru bieteles foi

Crésca abonantii noi.

Neci unu nasu sè nu rosiésca

De rusine (a peccatoru)

Neci o urzica nu crésca

Prin gradine (le feteloru celoru frumóse)

Gratulediu. . . Gratulediu!!

Post'a Gurei Satului

(Cu esemplare din anul acest'a mai potemu inca servi. Doritorii de a avé au sè se adresedie la Redactiune.

Dorulu meu . . . anulu nou. Ti-poitiâu din anima, ca sè ti-se impliné dorulu; dar implinesce-ne si dt'a un'a: nu ne mai infé . . . in anulu acest'a cu lucruri de-aceste seci.

Pent'a tine mai traescu. Traesce pentru cine voesci. Numai publicitate nu cercá a te 'naltá, cá-ci de siguru vei cade . . . ti-vei frange grumazulu.

Oh ce dorere! Te compatimimu, inse n'avemu leacu pentru dorerea dtale.

Mi-piere paciint'a. . . Dieu si mie. Te rogu, cercá-ti noroculu si pe la altí ómeni de omenia, cá-ci eu m'am saturatu acú de glumele dtale.

La anulu nou.

„Să aruncâmu veļu a supra trecutului întunecosu !“

„Viitoriu de auru romanimea are“

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu: **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiparituprin **Alesandru Kossi** tipografi'a lui (Erkövy Galgöczy si Kossi.) Pi'at'ia de pesci Nr. 9.